

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 67/17

Λουξεμβούργο, 21 Ιουνίου 2017

Απόφαση στην υπόθεση C-449/16

Kerly Del Rosario Martinez Silva κατά Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) και Comune di Genova

Ο υπήκοος χώρας εκτός ΕΕ, κάτοχος ενιαίας άδειας εργασίας σε κράτος μέλος, δικαιούται κατά κανόνα τις παροχές κοινωνικής ασφάλισης που προβλέπονται για τους υπηκόους αυτού του κράτους

Η Kerly Del Rosario Martinez Silva, υπήκοος χώρας εκτός ΕΕ, διαμένει στην Ιταλία με τα τρία ανήλικα τέκνα της. Είναι κάτοχος ενιαίας άδειας εργασίας διάρκειας άνω των έξι μηνών. Το 2014 ζήτησε από το INPS (Εθνικό Ίδρυμα Κοινωνικής Πρόνοιας, Ιταλία) τη χορήγηση επιδόματος το οποίο προβλέπεται από την ιταλική νομοθεσία υπέρ των οικογενειών με τουλάχιστον τρία ανήλικα τέκνα και με εισόδημα χαμηλότερο συγκεκριμένου ορίου (ανερχόμενου σε 25 384,91 ευρώ το 2014). Η αίτηση της K. D. R. Martinez Silva απορρίφθηκε με την αιτιολογία ότι, προκειμένου για υπηκόους χωρών εκτός ΕΕ, η ιταλική νομοθεσία προβλέπει τη χορήγηση του εν λόγω επιδόματος αποκλειστικώς υπέρ των πολιτικών προσφύγων, των δικαιούχων επικουρικής προστασίας και των κατόχων άδειας διαμονής επί μακρόν διαμένοντος, όχι όμως υπέρ των κατόχων ενιαίας άδειας εργασίας. Η K. D. R. Martinez Silva δεν πληροί αυτές τις προϋποθέσεις.

Το Tribunale di Genova (πρωτοδικείο Γένοβας, Ιταλία), ενώπιον του οποίου η K. D. R. Martinez Silva προσέφυγε αρχικώς, απέρριψε την αγωγή της. Διατηρώντας αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα των εθνικών κανόνων με το δίκαιο της Ένωσης, το Corte d'appello di Genova (εφετείο Γένοβας, Ιταλία), ενώπιον του οποίου ασκήθηκε έφεση, ζητεί από το Δικαστήριο την ερμηνεία της οδηγίας για την ενιαία άδεια διαμονής και εργασίας των εργαζομένων από χώρες εκτός ΕΕ¹.

Με τη σημερινή απόφασή του το Δικαστήριο διαπιστώνει καταρχάς ότι το επίδομα που ζητεί η K. D. R. Martinez Silva συνιστά παροχή κοινωνικής ασφάλισης η οποία εμπίπτει στην έννοια των οικογενειακών παροχών που προβλέπονται από τον κανονισμό της Ένωσης για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας².

Το Δικαστήριο εξετάζει εν συνεχεία αν κράτος μέλος όπως η Ιταλία δύναται να αποκλείσει τους υπηκόους χώρας εκτός ΕΕ, κατόχους ενιαίας άδειας εργασίας, από το ευεργέτημα μιας τέτοιας παροχής. Στο πλαίσιο αυτό το Δικαστήριο επισημαίνει ότι από την οδηγία προκύπτει ότι οι υπήκοοι χώρας εκτός ΕΕ οι οποίοι έχουν γίνει δεκτοί σε κράτος μέλος προκειμένου να εργασθούν σε αυτό σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης ή με το εθνικό δίκαιο πρέπει, μεταξύ άλλων, να τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης με τους υπηκόους του κράτους αυτού. Τέτοια είναι η περίπτωση υπηκόου χώρας εκτός ΕΕ, κατόχου ενιαίας άδειας εργασίας, δεδομένου ότι η άδεια αυτή του επιτρέπει να διαμένει νομίμως, με σκοπό την εργασία, στο έδαφος του κράτους μέλους που χορήγησε την άδεια.

¹ Οδηγία 2011/98/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους υπηκόους τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος μέλος (ΕΕ 2011, L 343, σ. 1).

² Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2004, L 166, σ. 1, και διορθωτικό ΕΕ 2004, L 200, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 988/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 284, σ. 43).

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι **το δικαίωμα ίσης μεταχείρισης αποτελεί τον κανόνα** και ότι η οδηγία απαριθμεί τις παρεκκλίσεις³ από το δικαίωμα αυτό τις οποίες τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να εισάγουν. Οι διατάξεις της ιταλικής κανονιστικής ρύθμισης δεν μπορούν πάντως να θεωρηθούν περίπτωση ενεργοποίησης των παρεκκλίσεων αυτών.

Επομένως, η οδηγία αντιτίθεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία αποκλείει το δικαίωμα υπηκόου χώρας εκτός ΕΕ, κατόχου ενιαίας άδειας εργασίας, να λάβει παροχή κοινωνικής ασφάλισης όπως η οικογενειακή παροχή την οποία ζητεί η K. D. R. Martinez Silva.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στον ιστότοπο CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106

³ Πρόκειται για παρεκκλίσεις από την αρχή της ίσης μεταχείρισης τις οποίες τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να εισαγάγουν βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2011/98 και οι οποίες αφορούν, μεταξύ άλλων, τις οικογενειακές παροχές προκειμένου για: 1) υπηκόους χωρών εκτός ΕΕ στους οποίους έχει επιτραπεί να εργασθούν στο έδαφος κράτους μέλους για περίοδο που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες· 2) υπηκόους χωρών εκτός ΕΕ οι οποίοι έχουν γίνει δεκτοί για λόγους σπουδών· 3) υπηκόους χωρών εκτός ΕΕ στους οποίους έχει επιτραπεί να εργασθούν βάσει θεώρησης.